

NELENGVAS UŽDAVINYS

Kalba – tautos tapatybės išraiška. “Pagrindinė tautinė tradicija ir tuo pačiu pagrindinė asmens būtis istorijoje yra kalba”, rašo mūsų gilus mintytojas-filosofas Antanas Maceina. Kalba perteikia mums tautos tradicijas ir jas įneša į dabartį, į šiandienį mūsų gyvenimą. “Net ir nekaibantieji tautos praeities paminklai, – tęsia autorius, – gali būti jimi į dabartį, tik juos prabildžius, vadinasi, juos apsakius ar aprašius žodžiu. Be kalbos visi šie paminklai (dailės ar technikos dirbiniai, pastatai, kapai) neatgytų mūsų dvasioje ir todėl niekad nevirstų susigrąžinta praeitimi”. Ir pabrėžia mums gyvai prisimintiną principą kuriuo turėtumėm sąmoningiau vadovautis: “Kiekviena objektyvuota tautos tradicija virsta gyva tik tada, kai ji gali būti ir yra paverčiama kalba”.

Tauta nėra su vienu dalyku nėra taip giliai suaugusi, kaip su kalba. “Kalba yra laidininkas, kuriuo teka į mus tautos kūryba: jos dainos ir pasakos, jos epas ir lyrika, jos drama, jos filosofija ir net jos mokslas”.

Gimtoji kalba savaimė pasireiškia šeimoj ir jos aplinkoj, plečiama mokykloj ir visuomeniniam gyvenimui, palaikoma ir perteikiama per knygą, per spaudą. Ir taip atsiranda spausdintas žodis.

Arčiau ir giliau pažvelgę, nustebtum – ir būtum priversti stebėtis: prieš kiek tūkstančių metų gimė mūsų – lietuvių – kalba? Kiek šimtmečių ji vystėsi ir plėtėsi? Kaip ji kitom, didelėm ir svarbiom kalbom, kaip graikų, lotynų sanskrito ir kitos, iš esmės pasikeitus ar net mirus, yra gyva ir šiandien? .

Kiekviena gyva kalba turi kliūčių augimui, vystymuisi, išsiaiškymui. Vienose tautose tos kliūtys kyla iš vidaus – ir tai yra naturalus kalbos vystymasis ar jos sunykimasis. Kitur, kaip pas mus, atėjo kliūčių ir iš lauko. Čia pakanka prisiminti lenkinimo pavojus ir pasekmes, ypač gi praėjusio amžiaus carinius varžtus. Betgi lietuvių kalba, ujamą, žaiojama, persekiojama, visokių vétų blaškoma, išsiaiškė: liko gyva lietuvių pirkioj, per knygnešių pasišventimą, kilnių tautiečių nenuilstamam darbu.

Lietuvių kalba yra rimtam pavojui ir dabar – kai Lietuvos vaikai turi kalbėti, dainuoti ir net galvoti rusiškai pačiam vaikų daržey. Tačiau susipratusių tautiečių yra ugdoma ir puoselėjama – ne tik gyvu žodžiu, o ir raštu, kiek tatau galima.

Uysk. MOTIEJUS VALANČIUS
1801 – 1875

DIDIS LIETUVIŠKO RAŠTO IR SPAUDOS APAŠTALAS

Laisva spauda – laisvo žmogaus išraiška.

Laisvai, nevaržomai pasireikšti Lietuvoj negalima. Ten reikia galvoti pagal įsibrovėlio kitataučio diktatą; ir tik taip viešai išsireikšti.

Mums čia, laisvam pasauly – yra laisvas ir mūsų spausdintas žodis. Tą žodį galim laisvai vartoti, juo išsireikšti, juo pasireikšti, jį puoselėti, jį perduoti kitiems. Tai laimė. Bet ir užduotis.

Nelengvos ir mūsų laisvam žodžiui pasireikšti sąlygos. Esam svetimam krašte, apsupti svetimos atmosferos, įtaigojami svetimos galvosenos. Išblaškyti, dalinai primiršę gyvą lietuvišką žodį, pametę lietuviškas tradicijas, pasimetę, nesusijungę – ar net išsijungę iš bendro lietuvių gyvenimo.

Sunku, taip. Bet ir svarbu dėti visas pastangas lietuviškam žodžiui išiaikyti: išlaikyti šeimoj, mokykloj, bažnyčioj, bendruomenėj, spaudoj. Tik tokiu būdu galim prisidėti prie to seno – iš indo-

europiečių gyvųjų kalbų seniausio – žodžio išlaikymo.

Nelengvas, bet kilnus uždavinys. Uždavinys, kurio sąmoningi kitataučiai mums pavydi. Norim pasiklausyti? Paminėsiu tik vieną, Theodore S. Thurston, amerikietį, kuris įsigilino į lietuvių kalbą: “Lietuvių kalba yra ne tik seniausia kalba pasauly, bet ir kalba, kurių var tojo indoeuropiečiai prieš paties sanscrito atsiradimą, taigi dar prieš 2000 metų pr. Kr.”. Ir cituoja prancūzų Elisée Reclus, kuris išsireiškia: “Jei tautos vertė būtų matuojama jos kalbos grožiu, Lietuva gautų pirmą vietą Europos tautų tarpe”.

Užbaigai – jo išsireiškimas, sutampantis su mūsų visų troškimu: “Šiandien pasaulis būtų daug turtingesnis savo kultūroje, jei Lietuva būtų nepriklausoma. Nes lietuvių tauta atstovauja ne tik indoeuropiečių civilizacijai ir jų kultūrai, bet ir turi didžiausią pasaulį brangenybę – savo seną, gražią lietuvių kalbą”.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz\$. 150,00

Prenumerata paprasčiausiu pašto į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro pašto Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz\$. 250,00

Užsąjautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsniai ir Korespondencija Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtina išreikšti Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čebius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Justindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz\$. 2,50

J.P. Amerika oro pašto: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz\$. 200,00

mokami už skilties (Coluna) centimetrai Cz\$. 10,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

LIETUVIŠKOJI SIELOVADA
KUNIGŲ SUVAŽIAVIME

Metinis JAV lietuvių kunigų vienybės suvažiavimas įvyko Allentown mieste, Pensilvanijoje rugpiūčio 6 ir 7 d.d. Suvažiavimas pradetas koncelebracinėmis Mišiomis, kurioms vadovavo ir pamokslą pasakė vysk. P. Baltakis.

Pirmąją dieną buvo svarstytos keturios temos atskiruose būreliuose: 1. Lietuviškai nekalbančios lietuvių parapijos; 2. skaitytuvo-kompiuterio panaudojimas lietuviškoje parapijoje; 3. Šv. Kazimiero lietuvių kolegija Romoje. 4. Pagalba tikinčiajai Lietuvai.

Pirmajai temai vadovavo kun. P. Gobitas (Gobaitis). Pastebėta, kad didmiesčiuose lietuviškai nekalbančios lietuvių parapijos žūna, nes ten lietuviai po didmiestį ilginiui išsisklaido ir nebemato prasmės į tokią parapiją toli važinėti. Aplink gyvenantieji svetimtaučiai tada į tokią parapiją jungiasi ir perima. Tačiau mažuose miesteliuose tokios parapijos puikiai gyvuoja, nes ir nemokant lietuvių kalbos visi lietuviai gyvena netoli nuo savo šventovės, ją lanko, palaiko lietuviškas tradicijas, sielojasi lietuvių reikalais bei puoselėja lietuviškąją kultūrą.

Antrajai temai vadovavo Marijona Skabeikienė, kuri talkina kun. K. Pugevičiui Religinės lietuvių šalpos centrui. Skaitytuvo-kompiuterio panaudojimas lietuviškoje parapijoje galys būti labai naudingas parapijiečių sąrašų, parapijos administravimo bei žiniaraščio paruošimo srityse. Taipgi galys būti labai naudingas įvairių žinių bei medžiagos pasikeitime su kitomis lietuviškomis parapijomis. Centrinė, per kurią viskas eity, galėtų būti Religinės lietuvių šalpos centras Brukljone, kuris turi visas reikalingas IBM skaitytuvines mašinas bei joms paruošto lietuviško raidyno programą.

Trečiajai temai vadovavo naujasis Šv. Kazimiero kolegijos rektorius prel. A. Bartkus. Kolegija esą reikia gerokai atnaujinti, nes visi baldai 40 m. senumo. Vieno klieriko kambario reikalingiausių baldų įgijimui reikty apie \$1.500. Butų gera, kad atsirastų šiam reikalui geradarių — paskirų kambarių fundatorių. Taipgi kolegijoje reikia įvesti naują vandentiekio sistemą ir naują elektros laidų tinklą. Šiuo metu lietuvių klierikų nėra daug, tačiau tikimasi, kad atsiras lietuvių sielovadai norinčių pasišvesti jaunuolių.

Ketvirtajai temai vadovavo Religinės lietuvių šalpos centro vedėjas kun. K. Pugevičius. Tikinčioji Lietuva esanti remiama įvairiausiai būdais. Toji parama labai vertinama Lietuvoje ir išeivijai už tą paramą nuoširdžiai dėkojama.

Apie kazimieriečių vienuolijos steigėjos sesers Marijos (Kazimieros Kaupaitės) beatifikacijos bylos pradžia kalbėjo tos bylos postulatorė ses. Marilyn Kuzmickaitė. Byla esanti pradėta Čikagos arkivyskupijoje. Apie arkiv. Jurgio Matulaičio beatifikacijos bylos sėkmingą užbaigimą painformavo marijonų provincijolas kun. V. Rimšėis, MIC. Dabar jau esą tikra, kad Lietuvos krikščionybės sukakties dieną, birželio 14, popiežius jį paskelbs palaimintuoju.

Lietuvos krikščionybės sukakties pasiruošimo darbus aptarė suvažiavimui specialiai pakviestas centrinio komiteto pirm. J. Kavaliūnas. Jis pateikė eilę atliktų bei atliekamų darbų, kurie jau skelbiami protarpiais spaudoje, nurodė, kad Romos iškilimėse dalyvaus Čikagos lietuvių operos choras ir nušvietė veiklą Lietuvos komiteto, kuriam vadovauja vysk. J. Preikšas. Komitetas esą kreipėsi į valdžią, prašydamas tikintiesiems sugrąžinti Vilniaus katedrą, Klaipėdos šventovę ir Šv. Kazimiero šventovę Vilniuje.

Prel. A. Bartkus susirinkusius painformavo apie Lietuvos krikščionybės sukakties Romos komiteto paruošiamuosius darbus. Pagrindinės popiežiaus Mišios su lietuviiais būsiančios sekmadienį, birželio 14, apie 9.30 v.r., o audiencija su popiežiumi lietuviai turėsia arba birželio 13, šeštadienį, arba birželio 15, pirmadienį. Jau išnuomota netolį Vatikano esanti "Angelo" pilis, kurioje numatyta religinio Lietuvos meno paroda, o sekmadienio vkarą — vaisės.

Po palaimintojo paskelbimo paprastai tris dienas iš eilės laikomos jo garbei iškilmingos Mišios, kurioje nors iš pagrindinių Romos šventovių. Jas laiko aukštieji dignitoriai. Taigi ir mūsų iškilmės metu tokios bendros šventei suvažiavusių Mišios būsiančios tris dienas iš eilės. Rūpinamasi, kad trečiadienio rytą tos Mišios būtų "Maria Maggiore" bazilikoje ir ta proga įvyktų visų suvažiavusių lietuvių iškilmingas Krikšto pažadų atnaujinimas.

Antrąją suvažiavimo dieną vyko valdybos pranešimai. Apie valdybos išdą pranešė kun. J. Rikteraitis, vietoj negalėjusio dėl brolio ligos suvažiavime dalyvauti išd. kun. Z. Smilgos. Apie kunigų savišalpos fondą pranešė kun. J. Pakalniškis. Nominacijų komisija, pirmininkaujama kun. M. Čyvo, vadovavo valdybos rinkimams. Perrinkta buvusioji valdyba su vienu nauju nariu — kun. P. Gobitu (Gobaičiu). Taigi dabartinė JAV kunigų vienybės valdyba yra tokia: pirmininkas — kun. Aibertas Kontautas, vicepirmininkai — kun. Juozas Matutis, kun. V. Cukuras, išdininkas — kun. Z. Smilga; visuomeniniams reikalams — kun. V. Dabušis, kun. R. Krasauskas, kun. A. Petraitis ir kun. V. Pikturna. Revizijos komisijon išrinkti: kun. J. Steponaitis, kun. J. Grabys ir kun. M. Čyvas.

Suvažiavimui sekretoriavo kun. V. Cukuras, o pirmininkavo pirmąją dieną — svečias iš Kanados Pasaulio bei Kanados lietuvių kunigų vienybės pirm. kun. J. Staškus, o antrąją dieną — svečias iš Romos Šv. Kazimiero kolegijos rektorius prel. A. Bartkus.

Suvažiavimas priėmė rezoliuciją atkreipti laisvojo pasaulio dėmesį į reikalavimą grąžinti Lietuvos tikintiesiems Vilniaus katedrą, Klaipėdos šventovę ir Šv. Kazimiero šventovę Vilniuje. Suvažiavimas buvo baigtas bendromis Mišiomis su savo suvažiavimą ten pat pradedančiais Lietuvos vyčiais Allentown vyskupijos katedroje. Koncelebracinė Mišiom vadovavo vysk. P. Baltakis, o pamokslą pasakė kun. A. Jurgelaitis, OP. J. Stš.

"Tėviškės Žiburiai"

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coe ho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MEDITACIJOS SAMONINGO TIKĖJIMO METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

Nepamiršk:

1986
SAMONINGO
TIKĖJIMO
METAI

SAMONINGO TIKĖJIMO METAI

“Norėtume kartkartėmis priminti vi-
siems tikintiesiems — vaikams, jaunimui
ir suaugusiems:

**SEKMADIENĮ PASKIRKITE BENT
PUSVALANDĮ KATEKIZMUI”.**

**LIETUVOS VYSKUPAI IR
VYSKUPIJŲ VALDYTOJAI**

VEIKLOS KALENDORIUS

Lapkričio mėnuo:

2. VĒLINĒS

7. Pirmasis mėn. penktadienis: nakti-
nė adoracija (20 val.) Petro Perku-
mo Namuose.

17. Švenč. Mergelės Globos diena —
Dievo Motina Aušros Vartuose,
Vilniuj.

30. Samoningo Tikėjimo Metų progra-
ma šv. Kazimiero p-joj:
16 val.: Mišios už mirusius kuni-
gus, kolonijos veikėjus, Laisvės ko-
votojus, Lietuvos kankinius. —
Plotkelių pašventinimas.

Maldos galia

Diena ilga, ir jos našta
atrodė persunki mano jėgoms;
staiga ji pakilo — man nežinant,
kažkas suklypo malдай.

Kas nors tą valandą paprašė Dievą
palengvint mano našta.

O Jis — be galo gailestingas —
nužengė ir paėmė ją iš manęs.

Nežinome, kaip dažnai, mums besimeldžiant
už paklydusį, sužeistą, nelaimingą,
išklusoma. Nejučiom jų širdyse
atsiranda ramybė ir tyla.

Kas nors pasimeldė.

Tikėjimo ranka palietė Dievą
ir atkvietė Jį žemėn
tą dieną.

Daugybei širdžių reikia maldos,
tiek daug maldos:
tad, MELSKIMĖS!

**AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO**

Gyvenimas yra pati didžiausia dovana,
ir be duonos gyvent neįmanoma,
bet Šventosios Dvasios duodama išmintis leidžia pajusti,
kad Dvasia, Auka ir Meilė yra brangiau
už gyvenimą ir už duoną.

Tikėjimo Paslapyse glūdi gilios tiesos
ir tikri nurodymai, kad gyvenimas būtų tiesus —
Šventosios Dvasios duodama supratimo galia
padeda atskleisti, atkasti, suprasti tų Paslapčių prasmę.

Stovim kryžkelėj, ir galimybė ne viena
kaip laimė, kaip pagunda saidi moja mums —
Šventosios Dvasios duodama patarimo mintis
padeda rinktis, apsispręsti ir pasukti teisingu keliu.

Ir geri būdami mes pavargstam,
norisi nepabaigus ilsėtis, nuleisti rankas, teisintis “pavargau”,
Šventosios Dvasios duodama išvermė gėrio kelyje
padeda vėl keltis, neatidėti rytdienai, baigti.

Viskas mums siūlosi kaip reikalingi
ir net būtini dalykai, — lyg be jų neapsieitum, —
Šventosios Dvasios duodama pažinimo malonė
pasako: čia — našta, čia — nuodai, o šito — reikia.

Viskas yra Dievo sukurta ir duota —
Šventosios Dvasios duodama pagarbos malonė
painenkia suprasti, užjausti, rūpintis, padėti
kiekvienam Dievo kūriniui ir nieko laukiniu neprakeikti.

Visom Dievo duotom dovanom reikės patarnauti,
už viską, kas man pavesta, reikės atsakyti,
viskuo, kiek ranka pasieki, reikia pasirūpinti —
Šventoji Dvasia šventa baime apsileisti neleidžia.

Padeda Šventoji Dvasia ir daug kas,
bet pavaduoti, atleisti nuo pareigų ir pastangų niekas negali.

K e l i a s

Nulipa vaikas nuo motinos kelių
ir visą gyvenimą bėga tolyn,
svajodamas, kad laimė jo laukia tenai toli toli,
ir ją galima tiktai tenai — toli — sugauti. —
Išėjo žmogus iš Viešpaties rankų
ir jam vaidenosi, kad laimė ir laisvė — tas pats. —

O kas atsitinka, kai upės iš krantų išsilieja,
kai siaučia uraganai, įsismarkauja vėtros?

Kai traukiniai nuobėgių nušoka?

Kai pasiunta patrakęs žmogus
ar nesulaikomai bėga, kur aistros ar pagundos gena?

Žabojo žirgus, pančiojo arklius, mušė botagais,
kinkė piūgan ar vežiman — kol prapuldavo polėkiai —
visi vyresni didesni tą patį darė su mažesniais broliais.

O Mozė Dievo vardu ribas nustatė
(o gal parodė nusižmoginimo pakraštį?),
įsakdamas “Švęsi, gerbsi”, uždrausdamas “nedarysi šitaip”.

Visi įstatymai — Dievo, Bažnyčios, Vaidžios, —
atrodo, vis pančioja žmones, pakerpa sparnus,
pritupdo prie žemės ir... šaukia sukilti.

Bet žmogus būna laisvas tik Viešpačiui Dievui paklusdamas,
kuria laisvai tik Dievo kūrybą pratęsdamas,
gyvena laisvai tik tikruoju savim ištesėdamas.

“Išmokit mylėti Dievą ir žmones,
tada būsit laisvi, nereikės nei įstatymų, nei pančių”, —
Jėzaus dvasią skleisdamas, mokė šventasis Augustinas.

Aleksandras Bumblis

MANO KELIONĖ I LIETUVĄ

(Tęsinys iš praėjusio nr.)

KLAIPĖDA IR PALANGA

Jau pirmadienį iš vakaro ruošėmės 2 dienų kelionei per visą Lietuvą. Buvo parinktas specialiai didelis autobusas (44 vietų) su šaldytuvu ir net su dviem šoferiais. Mes vežėmės 10 bonkų šampano, mineralinio vandens ir net kavos. Su visa grupe dar važiavo du žurnalistai iš "Tėviškės" Draugijos, o be to ir mūs 2 nuolatinės palydovės — Nataša ir Eimutė. Tad šiuo atžvilgiu buvome labai gerai aprūpinti. Į Klaipėdą nuvažiavome po trijų. Apisistojome "KLAIPĖDA" hotely. Tai modernišką gana gražus hotelis, veik pačiame miesto centre. Tuoj pat aplankėme senamiestį, naujamiestį ir skulptūrų parką. Klaipėda ištikrųjų labai gražiai atsistačiusi. Vakarieniavom Vakarieniavom modernišką gražią kavinių. Be to, buvome ir pajūry. Deja, vandens temperatūra nebuvo mūsų skoniui, tik 15°C. Bet vistiek buvo keleta drąsuolių moterų, kurios pasiračičiusios sijonus braidžiojo po Baltijos jūrą

Trečiadienį oras dar pablogėjo, pradėjo po truputį lynoti. Mes išvažiavome į Palangą. Čia mes apžiūrėjome daug pastatytų poilsio namų. Ypatingai didelis poilsio namų kompleksas yra pastatytas žemės ūkio darbuotojams. Aplankėm taip pat ir gintaro muziejų, kuris užima buvusio grafo Tiškevičiaus rūmus. Pietauti grįžom į Klaipėdą. Pietavom laivestaurane, kuris buvo specialiai mums rezervuotas. O po to skubėjom ruoštis grįžimui į Vilnių. Kelionė buvo parmatyta grįžti kitu keliu, bet, deja, oras buvo per daug blogas, užtat vėl grįžome pačiu trumpiausiu keliu.

ATSISVEIKINIMO BALIUS

Ketvirtadienio ryte dar turėjo būti viena ekskursija į Rumšiškės. Deja, dėl blogo oro mes turėjome jos atsisakyti. O be to — turėjome ruoštis atsisveikinimo vakarienei — baliui. Į balių galėjome kviešti mūsų gimines ir pažįstamus. Susirinko virš 100 žmonių. Mes patys ir svečiai rinkosi beveik punktualiai. Visiems ekskursijos dalyviams prie įėjimo mergaitės prisegė po tautinę juostelę. Vakarienė buvo "LIETUVA" hotelio seklyčioj. Šiame baliuje dalyvavo ir valdžios atstovai: generolas P. Petronis su ponia ir Dr. R. Vaigauskas, "Lietuvos" viešbučio direktorius ir Lietuvos "Intouristo" vadovas. Buvo trys dideli stalai svečiams susėsti. Visi susigrupavo su savaisiais. Svečius aptarnavo tautiška drabužiais apvilktos mergaitės. Pirmas užgėrimas buvo su "caipirinha". Jos mes padarėm net visą viedrą. Tai buvo didelis siurprizas mū-

sy svečiams. O iš gėrimo, nei iš valgymų netrūko nieko. Buvo ir skilandžių ir viedarų, ir visokiausių lietuviškų valgių. O iš gėrimų, be "caipirinhos", dar buvo degtinės, konjako, gero lietuviško alaus ir keletas statinių midaus. Netrūko nei šampano. Bet, pati svarbiausia šio vakaro atrakcija, be abejonės, tai buvo lietuviškoji kaimo orkestrėlis — kapela: smuikelis, armonika, bosas, dainininkas ir barškučiai.

Balių vakarienę atidarė šio vakaro šeiminkė, hotelio tarnautoja, puikiai tautiniais drabužiais apsirėdžiusi. Po jos kalbėjo tos ekskursijos organizatorius Aleks. Boguslauskas, po jo Dr. R. Vaigauskas ir gen. P. Petronis. Ekskursantų vardu kalbėjo ir mūsų kolonijos veikėja Aldona Valavičius. Kalbų temos: lietuviškumas, draugiškumas, bendradarbiavimas ir brolystė tarpe lietuvių.

Mūsų kaimo kapela išjudino visus. Čia šoko visos: Vila Zelina, Prudente, Mooca ir visos San Paulis. Nors buvo jau iš anksto nustatytas baliui laikas iki vidurnakčio, bet to neužtako, turėjome balių iki pirmos valandos pratęsti. Ir tai jau buvo penktadienis, o 5:00 valandą jau turėjome važiuoti į aerodromą. Turėjome dar kiek laiko čemodanams sutvarkyti ir kiek prigulti. Ketvirtą valandą mūsų Nataša kėlė mus visus sveikindama lietuviškai. Tad kėlėmės, prausėmės ir siuntėme čemodanus į autobusą. Atsisveikinome su gražiuoju "Lietuvos" viešbučiu Lauke, prie autobuso, vėl visas burys mūsų buvusių svečių iš balius. Jų visas būrys, muzikantas su armonika, ir visi, kartu su mumis, užtraukėme vėl lietuvišką dainą. Važiuojame į aerodromą, o tenai vėl kita grupė, vėl kitas būrys draugų, ir vėl armonika, ir vėl griaudi atsisveikinimo sutartinė. Sklinda juokas, kai kurie verkia ir viens kitą ramina, ir tikisi vėl kada nors pasimatyti. Net įteikė gražų kvepiantį meilės laiškėlj. (mūsų inžinieriui). Atsisveikiname ir lipam į lėktuvą. Lėktuvas pakyla ir skrenda Leningrado link. Lėktuvo kapitonas Jonušas.

LENINGRADAS

Jau iš lėktuvo matosi didelis penkių milijonų gyventojų miestas. Tai buvusi Rusijos carų sostinė. Nepaprastai gražus miestas ant Nevos upės kranto. Čia dar iki šiolei išsilaikė buvusių rusų didikų

rūmai. Visas miestas nepaprastai didingas. Ypač gražūs senieji pastatai.

Mes apsisistojome "PRIBALTYSKAYA" hotely. Tai pats geriausias hotelis Leningrade. Jisai taipogi ant Nevos kranto, o kitoj Baltijos jūros pusėj jau yra Suomija. Hotely yra 1200 kambarų labai švarus ir tvarkingas. Patarnavimas netoks mielas kaip Lietuvoj.

Leningrade hotely tvarka buvo kaip ir Vilniuj: nustatytos valandos kada valgyti, kada ekskursijos ir t.t.. Čia, per tris dienas, mes aplankėme: 1) visą miestą, 2) Ermitažo muziejų, 3) Pedrodrovo retz (Petro I vasaros rūmai), 4) Petro pavlovsko tirtovę ir 5) Izaakų katedrą.

Gaila, jog oras jau nebebuvo toks gražus kaip Lietuvoj. Net kartais būdavo kiek šaltoka.

Jau sekmadienį mūsų ekskursijos žmonės, išvažiavo traukiniu per Vilnių į Varšuvą. O likusieji 13 važiavo vėliau, irgi traukiniu. Vilniuj vėl mūsų draugai mus sutiko. Turėjome 20 minučių laiko šiam pasimatymui. Vėl buvo pilna gėlių laiškų, dovanų, šypsenų ir daug ašarų. Dar kartą suskamba bendra lietuviška daina, ir sudiev. Varšuvoj mes vėl nakvojame tam pačiam hotely.

Antradienį po pietų, mūsų ekskursijos didžiama skrenda į Vokietiją. O vakare 22:00 valandą "LUFTHANSA" jau pakyla Brazilijos link. 07-10 valandą jau esame São Paulo mieste.

VENDROS IŠVADOS. Bendrai paėmus, skaitau šią ekskursiją pavykusia visu 100%. I štai dėl ko: neturėjome jokios nelaimės, niekas rimtai nesusirgo, pervažiavom visą Lietuvą, o pats svarbiausias pasisekimas, tai, kad visi galėjome savo gimines ir pažįstamus aplankyti, o visi važiavo po Lietuvą kur kas norėjo o taipogi aplankėm Kauną, Klaipėdą, ir Palangą.

Didžiausias pasisekimas: šitie 20 ekskursantų taip susibičiuliavo, jog jie liko kaip giminės. Grįžo visi kalbėdami lietuviškai.

DUOK DIEVE DAUGIAU TOKIŲ EKSKURSIJŲ.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO

Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METU

Lietuvių Emigracijos Brazilijon
— Šešiasdešimtmečiui Paminėti —

NESIŽAVĖJO SIUVĖJO AMATU

Tąsa iš Nr. 37 (1976)

Pietų Amerikos kraštus pasiekė ir juose gyveno ir dirbo — ne mažiau žymus už V. Mazurkevičių ir kitus, — atogrąžų srityse garsi neš Lietuvą ir jos žmones, menininkas Jonas Rimša. Tėvo numatytas būti žymiu siuvėju ir puošti aukštąjį Lietuvos, ypač Kauno, aristokratiją, Jonas Rimša nepatenkino tėvo užmačių ir, su aukštos vertės Paryžiaus siuvėjo diplomu, apkeliavo Pietų Amerikos kraštus, siekdamas savo dvasinio pašaukimo, aukštesnio tikslo. Bandė įsikurti Brazilijoje, kurį laiką pagyvenęs ir nesuradęs savo palinkimui tinkamos dirvos, nusikėlė į Argentiją, o iš čia, siekdamas savo idealo, apsistojo Bolivijoje ir čia paliko gilius pėdsakus savo gyvenimo menui skirtus metus. Ne tik Bolivijoje, bet ir kituose meno pasauliuose menininko Jono Rimšos vardas skido plačiai. Daug apie jį rašė lietuvių spauda, teigiamai atsiliepė brazilų ir kitų kraštų meno kritikai. Jam besilankant Brazilijoje 1951 m., A Gazeta rašė: "Pas mus lankosi žymus menininkas, Bolivijos meno ir kultūrinės misijos atstovas Juan Rimša, neseniai Bolivijos vyriausybės apdovanotas "Condor dos Andes" ordenu. Juan Rimša yra kilęs iš Švedasų, Lietuvos, naturalizuotas Bolivijos krašto piliečiu, su meno parodomis apiankęs yra didesnius kultūrinio pasaulio centrus: Paryžių, Madridą, Londoną ir Buenos Aires. Juan Rimša yra Bolivijos Aukštosios mokyklos direktorium".

Tarybų Sąjungos Mokslo Akademijos Lotynų Amerikos Instituto žurnalas "Latinskaja Amerika", — rusų — ispanų kalbomis, — ne seniai išspausdino straipsnį pavadinimą "Lotynų Amerikos Jono Rimšos kūryboje", kur rašoma, jog Jonas Rimša yra lietuvių dailininkas, kuris Lotynų Amerikos medžiaga sukūrė originalią, didelės socialinės ir meninės jėgos tapybą.

Prieš keliolika metų, Jono Rimšos buvimo metu São Paulyje, teko su juo susitikti ir pasikalbėti Itá galerijos pa-

JONAS RIMŠA paveikslų parodoje 1951 m. Itá galerijoje kalbasi su žurnalistu S. Paulo mieste veikslų parodoje. Menininkas džiaugėsi kad jo paveikslų parodą gausiai lanko lietuviai.

Tuo pačiu metu kaip ir Jonas Rimša, varstė Pietų Amerikos, Brazilijos ir Argentinos, meno akademijas ir pradėjo reikštis ir kilti aukštyn dar vienas mūsų tautietis, Suduvos krašto sūnus, skulptorius Matas Mečinskas. Nepalaužiamu ryžtu, per kančias ir vargą, patenka į Buenos Aires vaistybinę dailės akademiją, kurioje vadovybės pripažįstamas geriausiu mokiniu. Už skulptūrą "Žvejai" apdovanotas Argentinos nacionaline premija ir

LAININGOS KELIONĖS MATUI ŠALČIUI...

Sanpauliečiai lietuviai susirinkę prie Lietuvių Sąjungos namų rua Lituânia, 67 atsisveikinti su M. Šalčiu. (Vidury kryžiuku pažymėtas) išvykstant iš Brazilijos kelionėn po P. Ameriką.

jo darbus įsigyja Buenos Aires ir Rio de Janeiro muziejai. Tai labai retas dalykas švietimtaučiu, dar tik pradedančiam meno kelią. Tėvų žemės ilgesys, pašlijusia sveikata, neįsigyvenęs į svetimą kraštą žmonių dvasią, palieka viską ir J. Rimšos palydėtas, su juo atsisveikina, patardamas: "Žiūrėk, nesėdėk čia ilgai, nes prapulsi" Grįžęs į Lietuvą, džiovos palaužta sveikata, sukūrė dar nemažai skulptūrų ir 1942 m. mirė Kauna, o baisiojo karo ugnis supleškino Mato Mečinskio didelę meno darbų dalį. Gi, Jonas Rimša besiryždamas vis labiau prašviesti lietuvišką pasaulėjautą, nebesugrįžo į tėvų namus, į gimtąją žemę — mirė toli nuo savo krašto, Los Angeles mieste.

Ji priglaudė Bolivijos žemė

Kada pradėjo didesniais skaičiais iš Lietuvos veržtis į Pietų Ameriką emigrantai naujo gyvenimo kurti, gausiau užplūsdami fazendas, kada Jonas Rimša, Matas Mečinskas, lyg paklydę Nemuno krašto pakeleiviai varstė duris žiėškodami kelio į meno galerijas, parodų sales, studijų katedras Brazilijoje, Bolivijoje, Argentinoje, kada V. Mazurkevičius per Brazilijos džungles tiesė geležinkelius, įrenginėjo vandens kanalus, statė uostus, garimpuose plovė aukso smiltis, — panašiai kaip ir kiti kurios perleidome ir palydėjome, — pradėjo savo kelionę tėviškėje, Suvalkijos žemėje, per Europą, Aziją, Ameriką, išbuvojęs svečiuose pas "40 tautų", nutraukė savo kelionę Pietų Amerikos žemyne, Bolivijos žemėje, Guajaramirim miestelyje prie Brazilijos sienos, — tai

ALEXANDRITA

FOTOS 3 X 4 — CASAMENTO
XEROX — REVELAÇÕES E
AMPLIAÇÕES
PLASTIFICAÇÃO DE FOTOS
E DOCUMENTOS

R. Bernini R. Mônaco 85 - B
Pque da Moóca - Tel: 274-3031

"SPINDULYS" JUOSTELĖJ

Turime juostelių-cassete "JAUNIMO ANSAMBLIS SPINDULYS".
Tai pilno SPINDULIO choro dainos, išimtos iš profesionalų įrašytos
piokštelės, kurią "Spindulys" mums atvežė iš JAV-bių.
Galima gauti ML redakcijoje. Kaina — Cz. 70.

Mato Šalčio medžio skulptūra tėviškėje.

Matas Šalčius, žymus Lietuvos rašytojas ir keliautojas. Jisai domėjosi kelionėmis, troško matyti ir jausti kaip žmonės gyvena kituose kraštuose, apie ką galvoja, ko siekia ir parodyti jų gyvenimo būdą. To paties tikslo vedamas, Matas Šalčius aplankė Braziliją, svečiavosi Argentinoje, dirbo prie DULRo leidžiamo laikraščio "Išvien", nukeliavo Urugvajun ir pasiekė Boliviją, kur šio neramaus žmogaus kelionė nutrūko. Matą Šalčių priglaudė amžinai Guajaramirim miestelio kapai, o jo gimtinės Čiudiškių kaimo gyventojai, prisimindami savo sūnų, prieš daugelį metų iškeliavusį į pasaulį ir daugiau nebesugrįžusį į tėviškės laukus, pastatė jo medinę skulptūrą su gaubliu rankoje, su išdrožtais žodžiais: "Būki laiminga, Lietuvos žemė, amžiais žydėki ir kilki".

Bus daugiau

MARIJA SNARSKAITĖ STANKŪNIENĖ

mirė praeitos savaitės pirmadienį, spalio 13 d. Instituto Central do Cancer ligoninėj. Vėžio liga pasireiškė visai neseniai: birželio mėnesį Marija dar buvo suorganizavusi autobusą iš Casa Verde šventkelienei į Aparecidą. Daktarų sprendimu turėjo būti operuota. Buvo operuota mėnesio pradžioj ir atrodė, kad viskas bus gerai, nes greit atsigavo, galėjo vaikščioti ir kalbėti. Ligonė buvo linksma ir niekuom nesiskundė. Lankytojų būdavo pilnas kambarys. Kun. P. Rukšys aplankė ligonę tris dienas prieš mirtį ir suteikė ligonių sakramentus. Marija, kaip gyveno ramiai, taip ramiai ir atsiskyrė su šiuom pasauliu.

Velionė buvo gimusi Rokiškyje 1915 m. kovo 26 dieną. Brazilijon atvyko su šeima 1927 m. ir ilgą laiką gyveno prie Mariljos. Jauna ištekėjo ir iš pirmųjų vestuvių turėjo sūnų Alfonsą ir dukrą Joaną. 1950 m. atvyko Sanpaulin ir apsigyveno pradžioj Bom Retira. Čia ištekėjo už Andriaus Stankūno ir susilaukė dukros Ivonės. Neužilgo persikėlė į Casa Verde, kur iki dabar gyveno su dukra Ivone.

Stankūnų šeima, dukros ir žentai dalyvaudavo visose lietuvių šventėse, ekskursijose ir parengimuose. Marija Stankūnienė buvo Casa Verde lietuvių kolonijos širdis ir gaivintoja. Ji padėdavo kunigams kalėdoti, platindavo bilietus į visokius parengimus, organizuodavo autobusus į šventkeliones ir išvykas. Marija buvo labai darbšti moteris ir dirbo kaip siuvėja beveik iki paskutinių mėnesių.

Velionė buvo pašarvota šv. Jono bažnyčios šermeninėj, Casa Verde. Kun. P. Rukšys laikė mišias prie karsto ir palydėjo į Congonhas kapines paskutiniam poilsui.

Septintos dienos mišios buvo C Verde bažnyčioje, kur laikomos lietuviškos, pamaldos. Žmonių buvo labai daug, ypač tautiečių atvykusių iš tolimų apylinkių net iš Sto, André.

Mūsų kolonija prarado didelę tautietę ir veikėją. Nuliūdę liko sunus Alfonsas su šeima, duktė Joana, žentas Iray ir 5 anūkai, duktė Ivonė, žentas Albertas ir anūkelė. Dievas teatlygina tau, miela sese, už visus gerus darbus ir mums teduoda tavęs niekad nepamiršti.

ALEKSAS VINKŠNAITIS

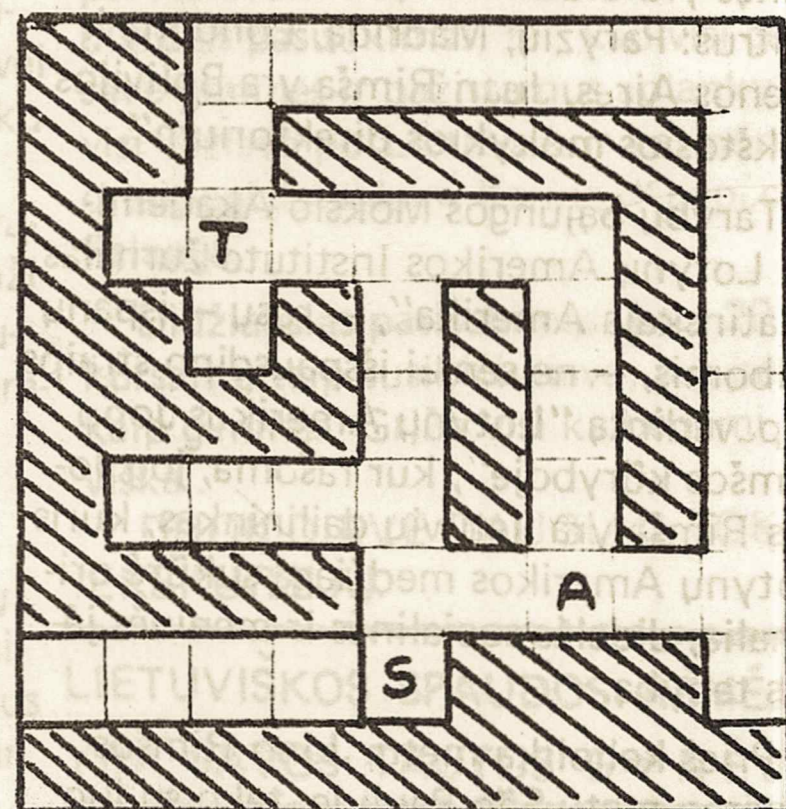
mirė, po ilgos ligos, spalio 16 dieną, turėdamas 71 metus. Į Braziliją atvyko 1947 metais ir visą laiką gyveno V. Zelinų.

Giliame nuiūdime liko žmona Magdalena, dukterys Nijoiė ir Asta bei sūnus Eduardas su šeimomis.

Sv. Mišios už a.a. Alekso vėję bus penktadienį, spalio 24 d. 19:30 val. Vila Zelinų šv. Juozapo bažnyčioje

PRAMOGA
SUTALPINTI ŽODŽIUS

- ARTI (perto)
- DAUG (muito)
- ADATA (agulha)
- SIENA (parede)
- DURYS (porta)
- LANGAS (janela)
- STALAS (mesa)
- AUGALAS (planta)
- SAUGUMAS (segurança)

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

BROOKLYN
REPRESENTAÇÕES SC LTDA.

Rua Georgia, 675
Bairro Brooklin Novo
04559 SÃO PAULO, SP.

DR. PAULO ŠLEPETYS

CIRURGIA PLÁSTICA
ESTÉTICA E REPARADORA
LIPOASPIRAÇÃO

Rua Augusta, 2.709 – Conj. 32
Fone: 881-8077 – Hor. 12-18 h.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

MŪSŲ MIRUSIEJI

VINCAS VANKEVIČIUS

mirė spalio 4 dieną João XXIII ligoninėj sulaukęs 84 metų. Buvo pašarvotas savo namuose V. Zelinų ir palaidotas Congonhas kapinėse. 7-tos dienos mišios buvo spalio 9 d. V. Zelinų bažnyčioje.

Nuliūdę liko dvi seserys, sūnus Aibertas ir duktė Valda su šeimom.

PLASTIFIQUE SEU TITULO DE ELEITOR

RUA BERNINI R. MONACO 85-B – MOÓCA – TRAVESSA DA RUA JUMANA.

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petrartis

Lituanikos sodyboje mano artimiausi kaimynai – tai Robertas ir Elena. Gerai sugyvenam, pasikalbam, tvirtai laikomes principo, kad sodyboje reikia būti, kiek tik įmanoma daugiau laiko. Jie tai atvyksta penktadienio vakare ir tik pirmadienio rytą atsiranda São Pauloje. Taip sakant, sąžiningai vartoju gerą ir tūrų Lituanikos orą.

Praeitą savaitę gaunu pranešimą: Robertas rado net 200 gramų kiaulienos ir kviečia vakarienei. "Rado mėsos? Kiek jis mokėjo?" Atsakymas tvirtas: "Pirko ir nemokėjo 'agio'". Niekas nenori tikėti, nemokėti 'agio' šiandien tikras stebuklas. Ir nuvykau pažiūrėti. Žiūriu dar daugiau kaimynų susirinkę. Ir čia atsitiko kitas 'stebūklas', tų vadinamų 200 gramų užteko labai skoningai paruoštai vakarienei, visiems.

"O kaip lietuviškai 'agio'?" – klausėme vienas kito. Niekas to nežinojo. Grįžus namo, pažiūrėjau žodyną, gerame, nebetkokiame, o net iš tėviškės gautame. Ten išaiškinta, kad tai 'lažas, pelnas'. Taip sakant beveik priimtinas reikalas. Pasipelnę visi nori, ypač dabar pardurdant mėsą, kurios dauguma jau porą mėnesių, kaip nemato. Manau, kad nemažas piiliečių skaičius, ypač tokių, kurie turi galvijų bandas, šiais metais taps milijonieriais, vien dėl to mažo žodelio "agio". Todėl lietuvišku žodynėliu nepasitenkinau, pažiūrėjau į didįjį vietinį žodyną. Aha, čia jau kitaip išaiškinta. Čia be ceremonijų parašyta, kad tai skirtumas tarp oficialios kainos ir kitos, kuri atskirai damokama. Kitaip sakant patepimas, kyšys, damokėjimas, primokėjimas, bet viskas tylomis. O kas yra "agitota", tai jau geriau nekiausti, ypač šiomis dienomis... tokių dabar nepaprastai daug atsirado. Net ir valdžia susirūpinusi.

Kaibant apie žodynus, dažnai manęs paklašia kas nors iš pažįstamų: "Kaip lietuviškai tai ar kitas daiktelis". Dar dažniau nežinau, ką atsakyti. Yra visa eilė lietuviškų žodžių, kurių anais laikais Lietuvoje ar dar nebuvo, ar buvo vartojama kokie rusiški ar lenkiški pakeitalai, nes tie produktai masiniai buvo gaminami kėveliau. Kas gali juos žinoti? Ypač aplinkos reikmenys, kuriuos kasdien vartojame ir žinome portugaliskai. Kaip ten tėviškėje tie daiktai vadinasi, niekas iš mūsų nežino. Tai čia ir išskyla svarba mėginti ruošiant naują žodynėlio laidą įdėti tuos žodžius. Jeigu skaitytojui padėtų ir primintų redaktoriams, gal sekanti laida išėjau ir su mums nepažįstamais žodžiais ir žodynėlio kaina CZ... sem agio.

BRANGIAM BIČIULIUI IR
TAURIAM LIETUVIUI
AGRONOMUI
ALEKSUI VINKŠNAIČIUI

mirus,

ŠEIMĄ IR ARTIMUOSIUS GILIAI UŽJAUČIA
IR KARTU SU JUMIS LIŪDI:

Klemensas Jūra
Regina Jūraitienė
Rimgaudas Jūraitis
Emantė Jūraitienė

Živilė Selmys
ir
šeima
Ona Mikuckienė

A. A. BIČIULIO ALEKSO ATMINIMUI

*Ir vėl praeis pavasariai – vis lauks tėvų šalis.
Kai pumpurus praskieis gimtoj sodyboj vyšnios.
Bitelė medų rinks – svaigiam žiedų kvėpėjime.
Deja.. nei tu, nei aš – į tėviškes negrįšim.*

*Negrįšim, ne. Tenai, kur tylios mėnesienos.
Kristalais žėri, blizga baltas sniegas –
São Paulyje nuvyta ir vėl lietuvis vienas.
Nugrimsta vėl į amžių amžinąjį miegą.*

*O lygumos. O tėviškėlė – raudoja.. šaukia...
Žegnojasi ten liepa, vinkšna ir gluosnis linksta...
Negrįšime. Negrįšime – gėlėtomis palaukėm –
Į tamsų mirties glėbį svajonės mūsų grimsta.*

*Kai visos skausmo gamos pražįsta gedulo žiedais –
Į amžinybę gūdžiai ir vėl pašauks varpai... –
Kūrėjau. Malda skausme suklypusią išgirski.
Ir maloningai šviesą pažadėtąjį suteik.*

*Ir kad akių rasa, širdžių malda – nuplautų dulkes
Nuo naujo vieškelio į Amžinas Dausas...
O mirgančios graudulinės liepsnelė –
Nušviestų dangiškos vilties šviesa.*

Klemensas Jūra

Suarão, 16. 10. 86

AŲA

ALEKSUI VINKŠNAIČIUI

MIRUS

Jo žmonai Magdalenai, sūnui Eduardui ir marčiai, dukroms Nijolei ir Astai su žentais, ir visiems giminėms bei artimiesiems nuožirdžią užuojautą reiškia

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS
Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590
De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas
Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espirito Santo, 118 • Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

MŪSŲ ŽINIOS

GEDULINĖS PAMALDOS VELINIŲ DIENA

Lapkričio 2 – Vėlinių dieną, sekmadienį, tiek šv. Juozapo, kiek šv. Kazimiero parapijoje pamaldos yra už visus mirusiuosius, įprastą valandą.

Sudėtinės mišios už mirusius Casa Verde bus lapkričio 2 d. 16:15 val. N. S. das Dores bažnyčioje.

PARQUE DAS NAÇÕES lietuviai turės vėlinių pamaldas lapkričio 9 d. seselių Pranciškiečių mokyklos koplyčioje 10:30 val.

SAMONINGO TIKĖJIMO METŲ PROGRAMA

Paskutinį mėnesio sekmadienį esant SPAUDOS DIENAI, visa "Samoningo Tikėjimo Metų programa" įvyks V. Zelinų, 11 valandos pamaldų metu. Taigi vakare šv. Kazimiero parapijoje šiuo reikalu nieko kito nebus.

PAVYZDINGI JAPONAI

Sekmadienį Yoshiaki Yanagi Hara ir Iracema Nossi Yanagi Hara minėjo savo vedybinio gyvenimo sidabrinį jubiliejų. Kaip geri katalikai, užprašė Mišias, kurias "Juventus" klube atlaikė kun. Pr. Gavėnas. O paskui vyko šeimyniškas japoniškas priėmimas.

Visam šitam ėmėsi iniciatyvos sukaktuvininkų amrti, šv. Kazimiero parapijos kaimynė.

Pavyzdys ir paskatinimas visiems svarbius savo gyvenimo įvykius paminėti ne tik kokių daugiau ar mažiau saldžiu "pyragu" bei "ilgiausių metų" linkėjimais, o ir liturginėm apeigom, kurios Dievą pakviečia (ar gali pakviesti) ir į mūsų asmeninį gyvenimą. O tatau krikščioniui yra esminis dalykas.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAS ALGIRDAS SLIESORAITIS

Tėvo JURGIO SLIESORAIČIO 13 metų mirties proga.

Dosniam lietuviškos spaudos rėmėjui gili padėka ir geriausi linkėjimai.

Redakcija ir administracija

STASYS ROBERTAS KILČIAUSKAS kalba Lietuvos miestų herbų parodos atidaryme Vila Formozoj.

DEMOKRATINIS SOCIALIZMAS

Žmogus ieško visuomenės lygsvaros, karų pabaigos, bado pasaulį panaikinimo, taikingo sugyvenimo. Kaip tik šito ir siekia Demokratinis Socia

lizmas: kur liaudis, o ne tik ją valdantieji, galės sakyti, ko nori, kas reikalinga.

Kiekvieno valia bus gerbiama "pluripartidarizmo", ir kiekvienos bendruomenės troškimai turi būti svarstomi; ir liaudžiai priklausys pristatyti savo reikalavimus bei apspręsti jų patenkinimą.

Dabartinė Brazilijos politinė valanda kaip tik paranki naujom idėjom skieisti, bet tik kad būtų teigiamos, pozityvios, sekant kitų demokratiškos valdymo sistemų pavyzdį. Geležinės Uždangos modelius pažįstam; Kiniečių Mūro tai pat – jie mums netarnauja.

Jei Jūs norit man padėti, prašau skambinti man į namus (215.6197) arba į mūsų mokyklas (35-5505 ir 453.3845). Ir taip tęsim kalbą.

Estácio

Candidato à Constituinte

PIRMOJI KOMUNIJA

Spalio 19 penki vaikučiai Patricia, Larissa, Karen, Marcelus ir Paulo iš Spadari Popic, Spadari Oliva ir Spadari Ferreira šeimų šv. Kazimiero parapijos koplyčioje priėjo Pirmos Komunijos. Šiam svarbiam krikščionio susitikimui su Kristumi vaikučius rūpestingai paruošė p. Emilija Bendoraitienė.

Daugiausia tie peikia, kurie
čiausia veikia

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“ SPAUDOS ŠVENTĖ

RUOŠIAMA

Spalio (Outubro) 26 diena

12:30 VALANDA

VILA ZELIŅŲ – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PAREMKIME